

บทสรุปผู้บริหาร

รหัสโครงการ: MRG5480184

ชื่อโครงการ: การกำจัดสารกำจัดศัตรูพืชโพรฟิโนฟอสที่ปนเปื้อนในน้ำโดยกระบวนการแวกคูอัม
อัลตราไวโอเลต

Removal of profenofos pesticide in water using vacuum ultraviolet process

ชื่อนักวิจัย และสถาบัน:

อ.ดร.ธัญลักษณ์ ราชภู่ภักดิ์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Prof Eakalak Khan

North Dakota State University

รศ. ดร.จินต์ อโณทัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกำจัดศัตรูพืชโดยใช้สารออร์แกนโนฟอสฟอรัสได้รับความนิยมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสารกลุ่มนี้ได้แพร่กระจายและสามารถก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ทั้งในน้ำ อากาศ หรือดิน รวมทั้งเกิดผลต่อสุขภาพทั้งในมนุษย์และสัตว์ สารกลุ่มออร์แกนโนฟอสฟอรัสมีหลายชนิดซึ่งสารโพรฟิโนฟอส (profenofos) เป็นหนึ่งในสารกลุ่มดังกล่าวและมีใช้กันอย่างแพร่หลายในการเพาะปลูกพืชหลายชนิด นอกจากนี้ยังพบว่าการใช้สารดังกล่าวมีปริมาณมาก จากการรวบรวมข้อมูล พบว่าในประเทศสหรัฐมีการใช้สารโพรฟิโนฟอสมากกว่า 200 ตันต่อปี สารโพรฟิโนฟอสเป็นพิษต่อมนุษย์และสัตว์โดยส่งผลกระทบต่อกระบวนการเมตาบอลิซึม และยับยั้งการทำงานของเอนไซม์อะซิติลโคลีนเอสเตอเรสซึ่งส่งผลต่อการทำงานของประสาทส่วนกลาง จากการใช้สารในปริมาณมากที่กล่าวไว้ข้างต้นบ่งชี้ความเป็นไปได้ว่าสารโพรฟิโนฟอสสามารถกระจายลงสู่แหล่งน้ำ ทั้งการไหลบ่าลงน้ำผิวดินหรือไหลซึมลงน้ำใต้ดิน ประกอบกับความเป็นพิษของสาร ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีเทคโนโลยีเพื่อรองรับปัญหาการปนเปื้อนของสารโพรฟิโนฟอสในแหล่งน้ำ

กระบวนการออกซิเดชันขั้นสูง (Advanced Oxidation Processes, AOPs) เป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งมีประสิทธิภาพในการกำจัดมลสารที่ปนเปื้อนในน้ำด้วยอนุมูลไฮดรอกไซด์ (Hydroxyl Radical, OH[•]) ซึ่งจะทำหน้าที่ออกซิไดซ์ (ย่อยสลาย) มลสารให้เปลี่ยนรูปหรือแปรสภาพเป็นสารอนินทรีย์ที่มีโครงสร้างไม่

ซับซ้อน (Mineralization) เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งการสร้าง OH^- นั้นสามารถทำได้หลายวิธี กระบวนการแวกคู่อัลตราไวโอเลต (Vacuum UV, VUV) เป็นกระบวนการหนึ่ง que สร้าง OH^- โดยใช้แสงที่มีความยาวคลื่นต่ำกว่า 190 นาโนเมตร ซึ่งจะทำให้โมเลกุลของน้ำแตกตัวและเกิด OH^- ขึ้น นอกจากปฏิกิริยาออกซิเดชันโดย OH^- แล้วนั้น มลสารยังสามารถถูกย่อยสลายได้ด้วยแสงโดยตรง (Direct photolysis) จากหลักการดังกล่าวจะเห็นว่ากระบวนการ VUV มีข้อดีกว่ากระบวนการ UV ทั่วไปที่ใช้รังสีในช่วงความยาวคลื่น 254-400 นาโนเมตร ซึ่งไม่สามารถสร้าง OH^- ได้ นอกจากนี้กระบวนการ VUV ไม่ต้องใช้สารเคมี ดังนั้นจึงทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย และระบบดังกล่าวยังสามารถใช้ในลักษณะการบำบัด ณ จุดใช้งาน (point of use treatment) กล่าวคือ ระบบนี้มีส่วนประกอบน้อย (มีเฉพาะหลอด VUV) ทำให้สามารถติดตั้งได้ง่ายในจุดใช้งานต่าง ๆ เช่น ที่อยู่อาศัยที่อยู่ห่างไกล เป็นต้น ในการศึกษาผ่านมาพบว่ากระบวนการ VUV มีประสิทธิภาพในการกำจัดมลสารในน้ำได้หลายชนิด เช่น คลอโรฟีนอล แอลกอฮอล์ กรดซิตริกและกรดแลคติก สีย้อม สารที่เกิดกลิ่นและรสและ เครื่องสำอางและเวชภัณฑ์ เป็นต้น จากผลการวิจัยที่ผ่านมาบ่งชี้ได้อย่างชัดเจนว่ากระบวนการ VUV สามารถย่อยสลายสารที่มีโครงสร้างซับซ้อนหลากหลายรูปแบบ ดังนั้นกระบวนการนี้จึงมีศักยภาพในการกำจัดสารโพฟีนโนฟอสเฟตในน้ำได้ และด้วยข้อดีของกระบวนการ VUV ที่มีรูปแบบการใช้งานไม่ยุ่งยากซับซ้อน ไม่ต้องเติมสารเคมี และราคาของหลอด VUV ยังมีราคาไม่สูง

อย่างไรก็ตามในปัจจุบันยังไม่มีการศึกษาการใช้กระบวนการ VUV เพื่อกำจัดสารโพฟีนโนฟอสด้วยเหตุผลดังกล่าวงานวิจัยนี้มุ่งเน้นที่การพัฒนากระบวนการ VUV เพื่อกำจัดสารโพฟีนโนฟอสโดยศึกษาทั้งประสิทธิภาพ อัตราการย่อยสลาย ของสารโพฟีนโนฟอส การศึกษานี้จำแนกออกได้เป็น 2 ส่วนหลัก คือ ในส่วนแรกเป็นการหาสภาวะของกระบวนการ VUV (operating conditions) ที่เหมาะสมโดยครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการ VUV ในการย่อยสลายสารโพฟีนโนฟอสในน้ำ ซึ่งได้แก่ ความเข้มข้นของสารโพฟีนโนฟอสเริ่มต้น พีเอช การเติมอากาศ Alkalinity และไนเตรท และ ศึกษาเปรียบเทียบกับกระบวนการ UV สำหรับการศึกษานในส่วนหลังเป็นการศึกษาอิทธิพลของสารอินทรีย์ธรรมชาติชนิดต่าง ๆ ต่อการย่อยสลายสารโพฟีนโนฟอสด้วยกระบวนการ VUV มูลเหตุจูงใจในการศึกษาในส่วนนี้เกิดจากสารอินทรีย์ธรรมชาติเป็นสารที่มีในแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วไป และอาจขัดขวางการทำงานของกระบวนการ VUV ได้ ผลจากงานวิจัยนี้ นอกจากจะพัฒนากระบวนการที่มีประสิทธิภาพต่อการย่อยสลายสารโพฟีนโนฟอสแล้วยังเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาระบบผลิตน้ำสะอาดที่เหมาะสมสำหรับชุมชนชนบท แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษายังสามารถขยายผลสำหรับการประยุกต์ใช้ในการกำจัดสารโพฟีนโนฟอสในระบบผลิตน้ำสะอาดขนาดใหญ่ ตลอดจนการประยุกต์ผลการศึกษาและแนวทางการศึกษาสำหรับกำจัดมลสารชนิดอื่น ๆ ได้

2. วัตถุประสงค์

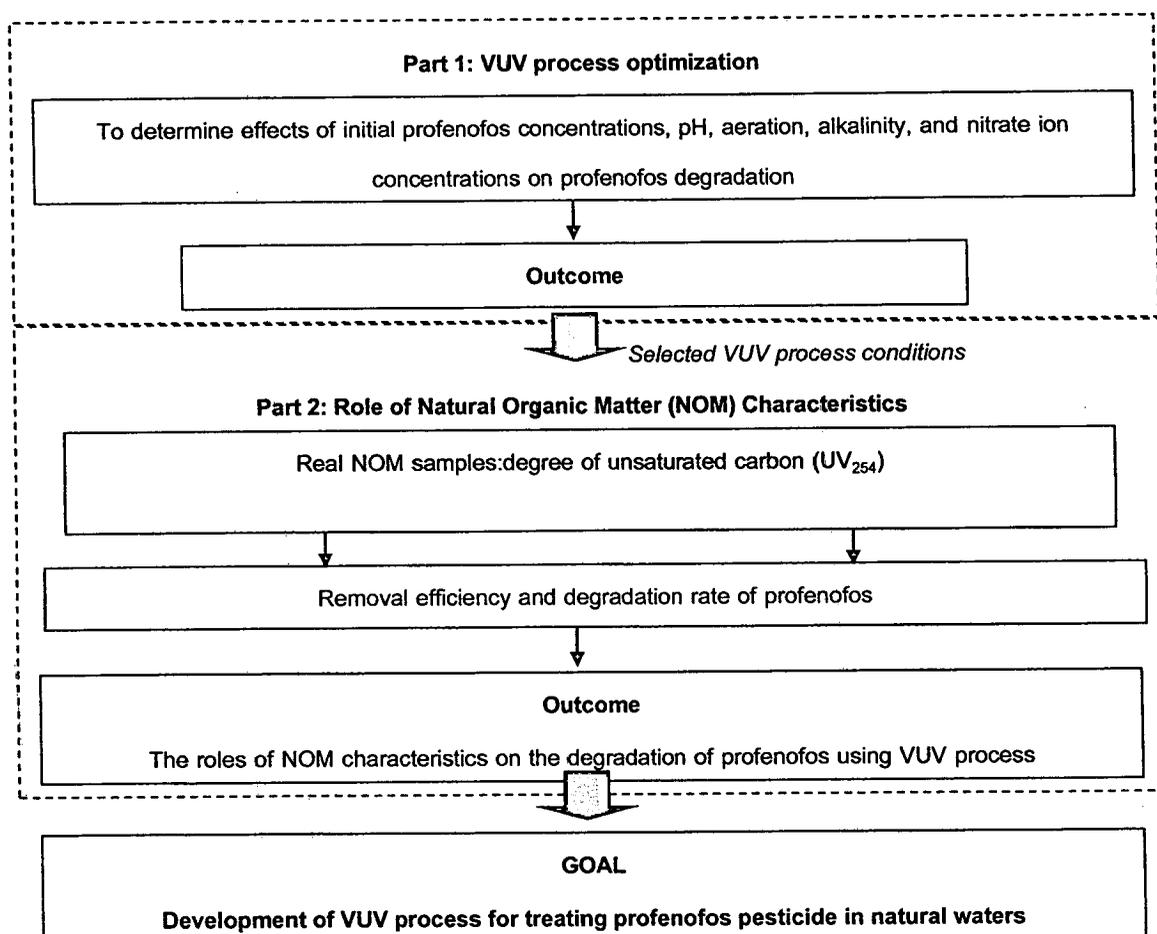
โครงการนี้มีเป้าหมายหลัก คือ เพื่อพัฒนากระบวนการ VUV เพื่อกำจัดสารโพรพิโนฟอส โดยมี

วัตถุประสงค์จำเพาะ คือ

- 1) เพื่อหาสภาวะของกระบวนการ VUV ที่เหมาะสมต่อการย่อยสลายสารโพรพิโนฟอส โดยศึกษา ผลของความเข้มข้นของสารโพรพิโนฟอสเริ่มต้น ผลของพีเอช ผลของการเติมอากาศ ผลของ Alkalinity และ ผลของไนเตรท
- 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของสารอินทรีย์ธรรมชาติลักษณะต่าง ๆ ต่อการย่อยสลายสารโพรพิโนฟอสด้วยกระบวนการ VUV

ระเบียบวิธีวิจัย

กรอบงานวิจัยนี้แบ่งประเด็นในการศึกษาวิจัยเป็น 2 ส่วน ดังแผนผังนี้



วิธีการดำเนินงานวิจัย

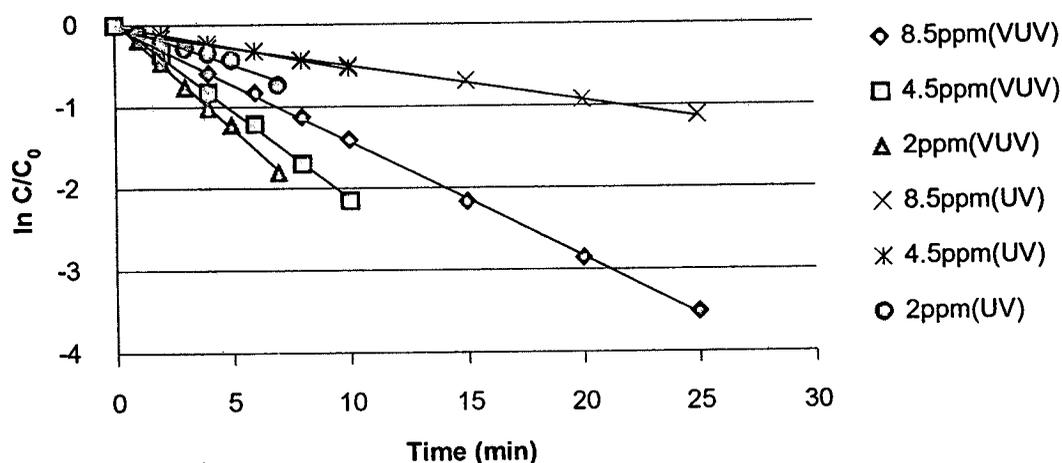
วิธีการดำเนินการวิจัยสามารถจำแนกออกได้เป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การรวบรวมและศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนนี้เป็นการรวบรวมและศึกษาข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย โดยสามารถแบ่งออกได้เป็นข้อมูลของสารโพรพีโนฟอสซึ่งประกอบด้วย สมบัติของสาร ความเป็นพิษ การกำจัดสารโพรพีโนฟอสด้วยวิธีการต่างๆ วิธีการวิเคราะห์สารโพรพีโนฟอส ข้อมูลกระบวนการ VUV ซึ่งประกอบด้วย หลักการ ปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการ VUV ครอบคลุมสภาวะในการเดินระบบ และข้อมูลของ NOM ซึ่งได้แก่ ชนิดของ NOM วิธีการวัดคุณสมบัติของ NOM
- 2) การเตรียมถังปฏิกรณ์ขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมถังปฏิกรณ์ โดยเป็นถังปฏิกรณ์ซึ่งใช้สำหรับการทดลอง 2 ชุด ประกอบด้วย ชุดทดลองกระบวนการ VUV กระบวนการ UV
- 3) การพัฒนาวิธีวิเคราะห์โพรพีโนฟอสซึ่งจะได้ศึกษาจากงานวิจัยที่ผ่านมาและทดลองวิธีการสกัดและการวิเคราะห์ด้วยเครื่อง Gas chromatograph จากนั้นปรับสภาวะวิธีการสกัดและการวิเคราะห์ให้เหมาะสม แล้วจึงทดสอบร้อยละประสิทธิภาพวิธีการวิเคราะห์ (percent recovery) ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (อยู่ระหว่างร้อยละ 80 ถึง 120)
- 4) การทดลองหาสภาวะที่เหมาะสมต่อประสิทธิภาพและอัตราการย่อยสลายโพรพีโนฟอสในขั้นตอนนี้จะศึกษาปัจจัยส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการกำจัดและอัตราการย่อยสลายโพรพีโนฟอส ได้แก่ ความเข้มข้นของโพรพีโนฟอส พีเอช การเติมอากาศ Alkalinity และ ไนเตรท ซึ่งสภาวะที่เหมาะสมที่ได้จากขั้นตอนนี้จะนำไปใช้ในส่วนการศึกษาผลของสารอินทรีย์ธรรมชาติต่อประสิทธิภาพและอัตราการย่อยสลายโพรพีโนฟอส
- 5) การทดลองผลของสารอินทรีย์ธรรมชาติต่อประสิทธิภาพและอัตราการย่อยสลายโพรพีโนฟอสการทดลองในขั้นตอนนี้เป็นการใช้กระบวนการ VUV เพื่อกำจัดโพรพีโนฟอสในน้ำที่มีสารอินทรีย์ธรรมชาติอยู่ด้วย ซึ่งจะใช้สารอินทรีย์ธรรมชาติตัวแทน (NOM model compound) และสารอินทรีย์ธรรมชาติจริงที่ได้จากแหล่งน้ำ สำหรับวิธีการวิเคราะห์สมบัติของสารอินทรีย์ธรรมชาติ จะใช้วิธีการวัด Specific UV₂₅₄ absorbance (SUVA) เพื่อเชื่อมโยงระหว่างสมบัติของสารอินทรีย์ธรรมชาติ ต่อประสิทธิภาพและอัตราการย่อยสลายโพรพีโนฟอส
- 6) การสรุปผลงานวิจัยและการเผยแพร่ผลงานขั้นตอนนี้เป็นการสรุปผลงานวิจัยทั้งหมดและจัดทำรูปเล่มเอกสารการวิจัย เพื่อเผยแพร่ต่อไป โดยเอกสารการวิจัยจะทำเมื่อสิ้นสุดโครงการ แต่นอกจากนี้การเผยแพร่ผลงานวิจัยจะเผยแพร่ในรูปแบบบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติภายหลัง

ผลการวิจัย

1) ผลของความเข้มข้นของสารโพรฟีโนฟอส

จากการเปรียบเทียบการกำจัดโพรฟีโนฟอสระหว่างกระบวนการ UV และ VUV พบว่า กระบวนการ VUV สามารถกำจัดโพรฟีโนฟอสได้รวดเร็วกว่าโดยมีค่าคงที่การกำจัดมากกว่า UV 2.6-3.7 เท่า การศึกษาผลความเข้มข้นโพรฟีโนฟอสเริ่มต้นต่อการกำจัดด้วยกระบวนการ VUV พบว่าเมื่อความเข้มข้นโพรฟีโนฟอสเริ่มต้นสูงขึ้นจะทำให้ค่าคงที่การกำจัดมีค่าลดลง (รูปที่ 1) เนื่องจากในกระบวนการย่อยสลายโพรฟีโนฟอสจะมีสาร intermediate products เกิดขึ้นซึ่งจะไปขัดขวางกระบวนการกำจัดสารหลักตั้งต้น (parent compound) จากผลการทดลองความเข้มข้นโพรฟีโนฟอสที่เพิ่มขึ้นจาก 2 เป็น 8.5 mg/L จะทำให้ค่าคงที่การกำจัดลดลงจาก 0.2609 min^{-1} เหลือ 0.1409 min^{-1} (ตารางที่ 1) คิดเป็น ร้อยละ 45

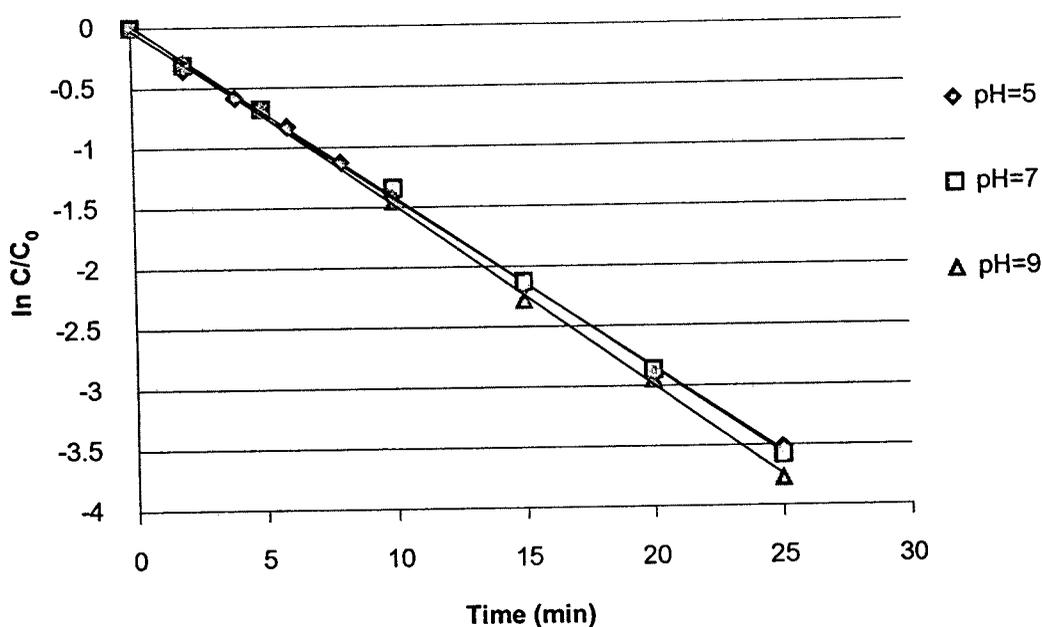


รูปที่ 1 การกำจัดสารโพรฟีโนฟอสด้วยกระบวนการ VUV และ UV ที่ความเข้มข้นเริ่มต้นต่างกัน
ตารางที่ 1 ค่า 1^{st} order removal rate constant ของการกำจัดสารโพรฟีโนฟอสด้วยกระบวนการ VUV และ UV ที่ความเข้มข้นเริ่มต้นต่างกัน

| Process (Concentration) | 1^{st} order removal rate constant (min^{-1}) | R^2 |
|-------------------------|---|--------|
| VUV (2 ppm) | 0.2609 | 0.9971 |
| VUV (4.5 ppm) | 0.217 | 0.9982 |
| VUV (8.5 ppm) | 0.1409 | 0.9993 |
| UV (2 ppm) | 0.0997 | 0.9474 |
| UV (4.5 ppm) | 0.0592 | 0.9987 |
| UV (8.5 ppm) | 0.0428 | 0.9929 |

2) ผลของพีเอช

จากการศึกษาผลพีเอชเริ่มต้นของน้ำ พบว่าค่าในช่วงพีเอช5-9 ส่งผลกระทบบ้างเล็กน้อยต่อกำจัดโทรฟีนีโพลสกระบวนการ VUV โดยมีประสิทธิภาพการกำจัดของทั้งสามพีเอชเริ่มต้นใกล้เคียงกัน ประมาณร้อยละ 97 ดังรูปที่ 2 และตารางที่ 2



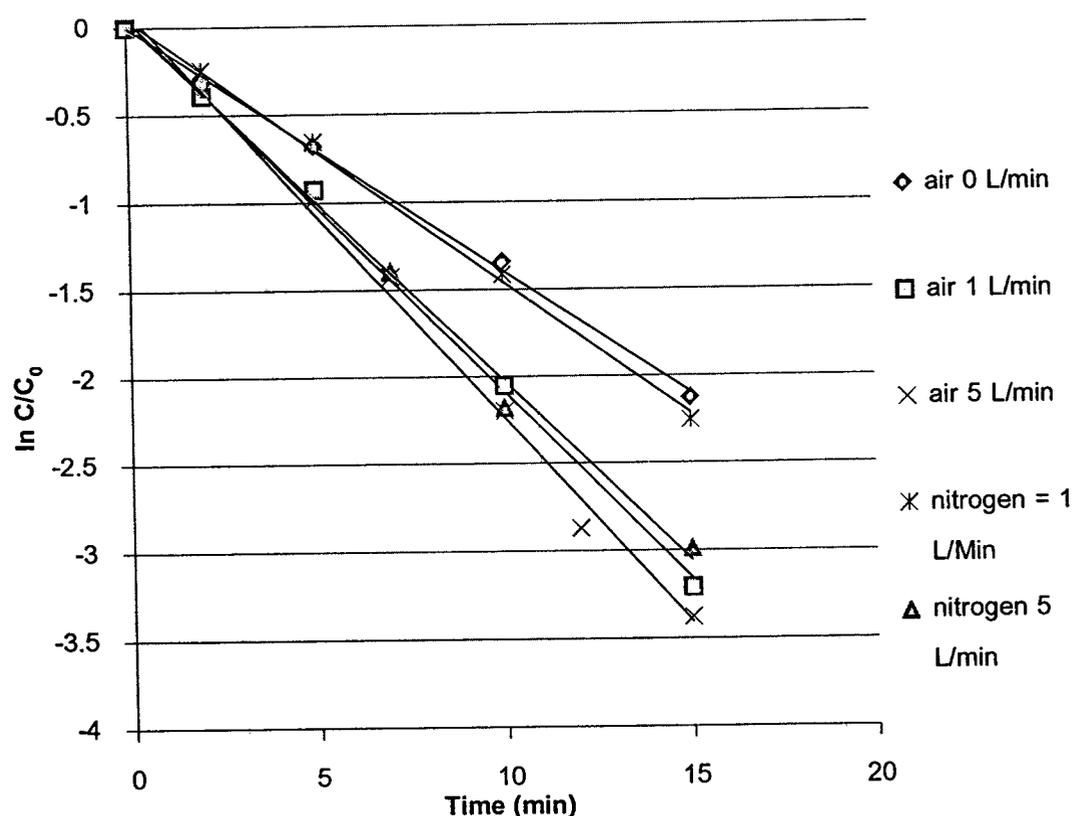
รูปที่ 2 การกำจัดสารโทรฟีนีโพลสด้วยกระบวนการ VUV ที่ pH 5 7 และ 9 ($C_0 = 8.56 \pm 0.23$ ppm)

ตารางที่ 2 ค่า 1^{st} order removal rate constant ของการกำจัดสารโทรฟีนีโพลสด้วยกระบวนการ VUV ที่ pH 5 7 9

| pH | 1^{st} order removal rate constant (min^{-1}) | R^2 |
|----|---|--------|
| 5 | 0.1409 | 0.9993 |
| 7 | 0.1432 | 0.9993 |
| 9 | 0.1507 | 0.9993 |

3) ผลกระทบของการเติมอากาศ

การเติมการอากาศและการเติมไนโตรเจนในปริมาณที่มากพอเช่น 5 L/min ส่งผลดีต่อกระบวนการกำจัดสารโปรพีโนฟอส กระบวนการที่การเติมอากาศและไนโตรเจนระหว่างการทดลองมีประสิทธิภาพการกำจัดใกล้เคียงกันอยู่ในช่วงร้อยละ 95-97 ซึ่งการทดลองผลกระทบของการเติมอากาศยังสามารถที่จะสรุปได้ว่าออกซิเจนละลายน้ำนั้นก็ส่งผลกระทบเพียงเล็กน้อยต่อการกำจัดสารโปรพีโนฟอสด้วยกระบวนการ VUV แต่อาจจะช่วยในเรื่องของการกวนผสมเพื่อให้แสงวียูวีสัมผัสน้ำได้อย่างทั่วถึง ดังรูปที่ 3 และตารางที่ 3



รูปที่ 3 ผลของการเติมอากาศและไนโตรเจนต่อการกำจัดสารโปรพีโนฟอสด้วยกระบวนการ VUV

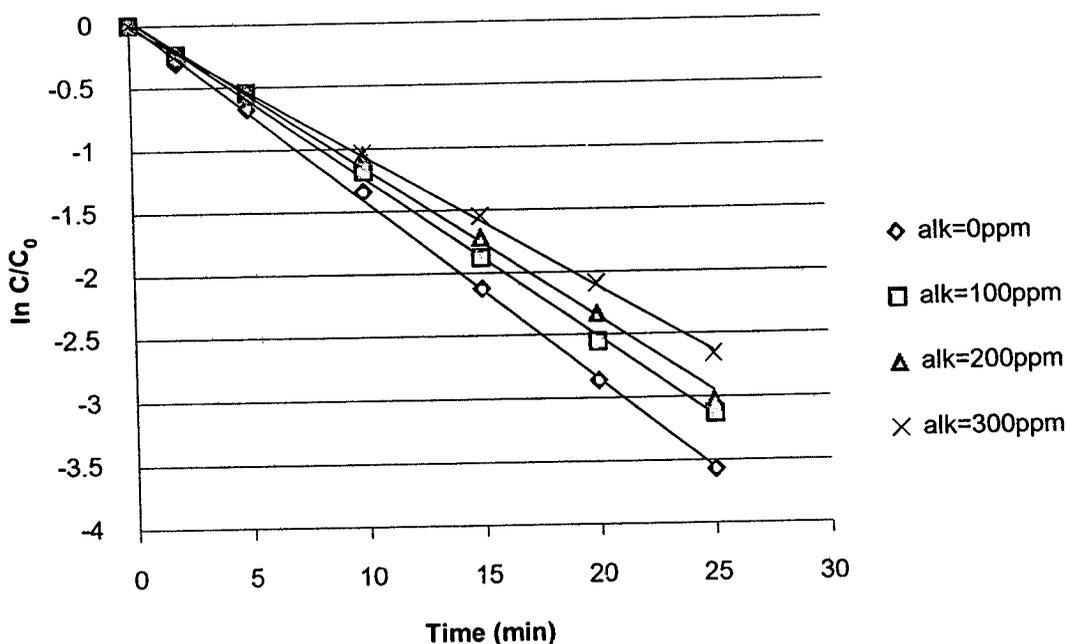
($C_0 = 8.81 \pm 0.89$ ppm และ pH 7)

ตารางที่ 3 ค่า 1st order removal rate constant ของการกำจัดสารโพรฟีโนฟอสด้วยกระบวนการ VUV ที่สภาวะการเติมอากาศต่างกัน

| Condition | 1 st order removal rate constant (min ⁻¹) | R ² |
|------------------|--|----------------|
| Air = 0 L/min | 0.1394 | 0.9983 |
| Air =1 L/min | 0.2142 | 0.9978 |
| Air =5 L/min | 0.2337 | 0.9938 |
| Nitrogen 1 L/min | 0.1506 | 0.9975 |
| Nitrogen 5 L/min | 0.2061 | 0.9944 |

4) ผลกระทบของ Alkalinity

ความเข้มข้นค่า Alkalinity ที่เพิ่มสูงขึ้นในน้ำส่งผลกระทบต่อการกำจัดสารโพรฟีนีฟอสโดยมีค่าคงที่การกำจัดที่ลดลงเท่ากับ 0.1274 0.1197 และ 0.1048 min⁻¹ ดังรูปที่ 4 และตารางที่ 4 ที่ปริมาณความเข้มข้นเท่ากับ 100 200 และ 300 mg/L as CaCO₃ ตามลำดับ เนื่องจากไบคาร์บอเนต (HCO₃⁻) ที่เป็นส่วนประกอบหลักของ Alkalinity นั้นจะไปแย่งการทำปฏิกิริยาระหว่างอนุมูลไฮดรอกซิลกับโพรฟีนีฟอสและสามารถดูดซับแสงวียูวีได้



รูปที่ 4 ผลของ Alkalinity ต่อการกำจัดสารโพรฟีนีฟอสด้วยกระบวนการ VUV

(C₀ = 9.10 ± 0.80 ppm และ pH 7)

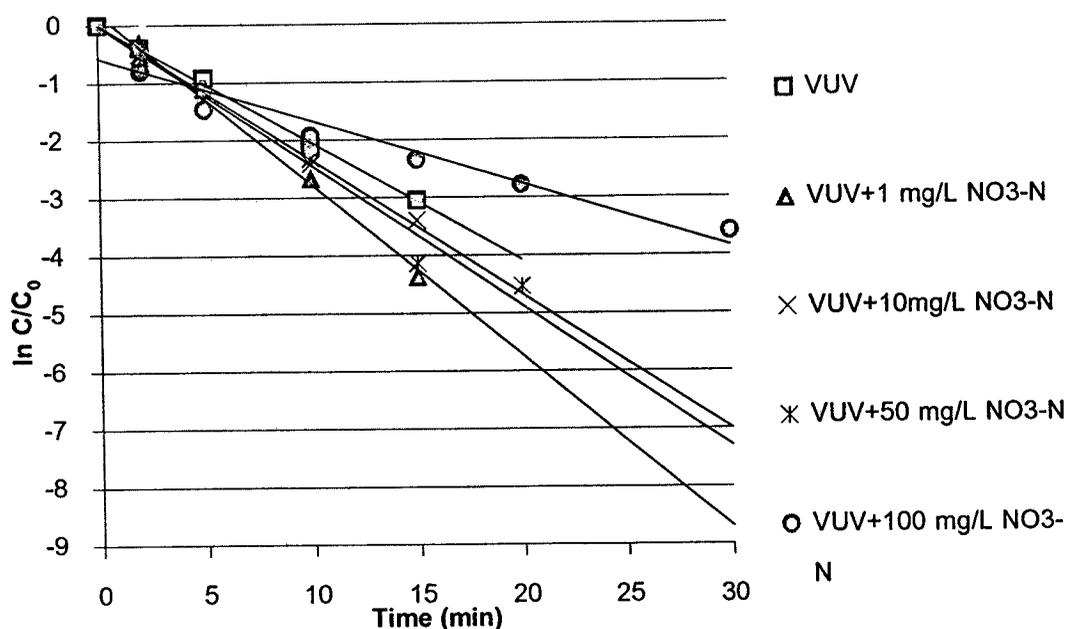
ตารางที่ 4 ค่า 1st order removal rate constant ของการกำจัดสารโพรฟีนีฟอสด้วยกระบวนการ VUV ที่ Alkalinity ต่างกัน

| Alkalinity (mg/L as CaCO ₃) | 1 st order removal rate constant (min ⁻¹) | R ² |
|---|--|----------------|
| 0 | 0.1432 | 0.9993 |
| 100 | 0.1274 | 0.9988 |
| 200 | 0.1197 | 0.9973 |
| 300 | 0.1048 | 0.9993 |

5) ผลกระทบของไนเตรท

ความเข้มข้นของไนเตรทในระดับต่ำกว่า 50 mg-N/L ส่งผลให้ค่าคงที่การกำจัดสูงกว่าเนื่องมาจากไนเตรททำปฏิกิริยากับแสงและเกิดเป็นอนุมูลไฮดรอกซิลช่วยในการย่อยสลายสารโพรพิโนฟอส แต่ไนเตรทที่ความเข้มข้น 100 mg-N/L จะยับยั้งการย่อยสลายของสารโพรพิโนฟอสถึงร้อยละ 50 ดังรูปที่ 5 และตารางที่

5



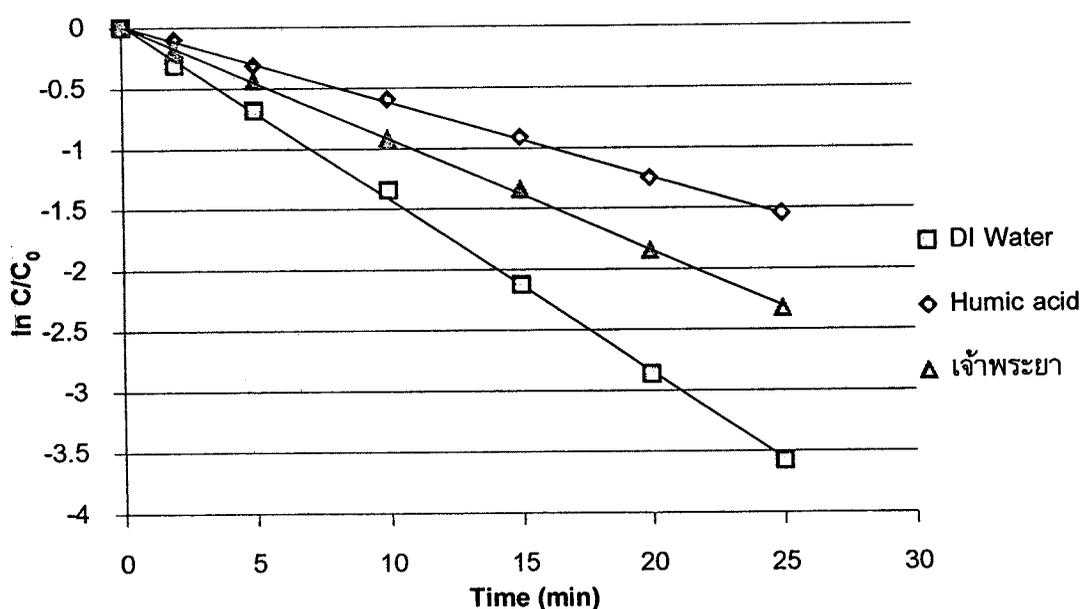
รูปที่ 5 ผลของ Nitrate ต่อการกำจัดสารโพรพิโนฟอสด้วยกระบวนการ VUV ($C_0 = 8.93 \pm 0.80$ ppm และ pH 7)

ตารางที่ 5 ค่า 1st order removal rate constant ของการกำจัดสารโพรพิโนฟอสด้วยกระบวนการ VUV ที่ Nitrate ต่างกัน

| Nitrate (mg/L as N) | 1 st order removal rate constant (min ⁻¹) | R ² |
|---------------------|--|----------------|
| 0 | 0.2036 | 0.9975 |
| 1 | 0.2777 | 0.9849 |
| 10 | 0.2334 | 0.9958 |
| 50 | 0.2434 | 0.9794 |
| 100 | 0.1088 | 0.9317 |

6) ผลกระทบของสารอินทรีย์ตามธรรมชาติ

ปริมาณสารอินทรีย์ธรรมชาติที่มีอยู่ในน้ำนั้นส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการกำจัดสารโพธิโนฟอสเนื่องจากจะเกิดการแย่งการดูดซับแสงยูวีและขัดขวางการทำปฏิกิริยาระหว่างอนุมูลไฮดรอกซิลกับโพธิโนฟอส น้ำเสียที่สังเคราะห์โดยน้ำแม่น้ำเจ้าพระยา และ humic acid มีค่า SUVA เท่ากับ 0.0282 และ 0.0735 L/(mg.cm) ทำให้ค่าคงที่การกำจัดลดลงร้อยละ 32 และ 56 ตามลำดับ ดังรูปที่ 6 และตารางที่ 6



รูปที่ 6 ผลของสารอินทรีย์ธรรมชาติต่อการกำจัดสารโพธิโนฟอสด้วยกระบวนการ VUV

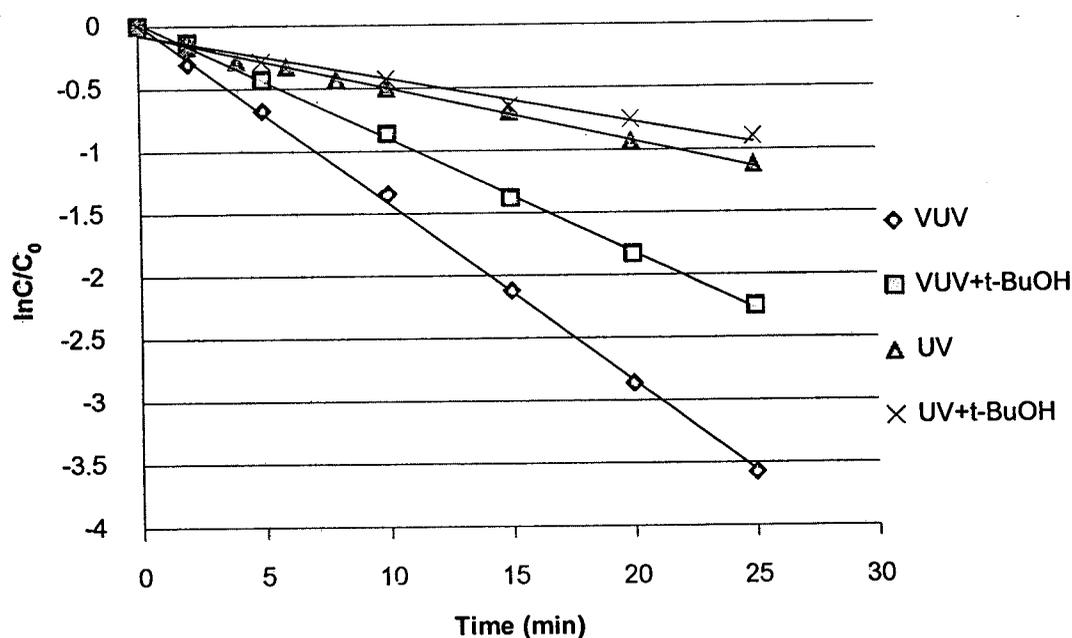
($C_0 = 8.78 \pm 0.74$ ppm, TOC สารอินทรีย์ธรรมชาติ = 5 mg/L และ pH 7)

ตารางที่ 6 ค่า 1^{st} order removal rate constant ของการกำจัดสารโพธิโนฟอสด้วยกระบวนการ VUV ที่ในน้ำที่มีสารอินทรีย์ธรรมชาติ

| Water Matrix | 1^{st} order removal rate constant (min^{-1}) | R^2 |
|-----------------|---|--------|
| DI water | 0.1432 | 0.9993 |
| Humic acid | 0.0622 | 0.9995 |
| แม่น้ำเจ้าพระยา | 0.0972 | 0.9995 |

7) อิทธิพลของอนุมูลไฮดรอกซิลในกระบวนการบำบัด

จากการศึกษาอิทธิพลของอนุมูลไฮดรอกซิลสามารถสรุปได้ว่าการกำจัดสารโพธิ์โนฟอสด้วยกระบวนการ VUV ในกระบวนการที่มีการเติมสาร tertiary butanol (t-BuOH) เพื่อกำจัดอนุมูลไฮดรอกซิลและไม่เติมสาร t-BuOH มีประสิทธิภาพการกำจัดเท่ากับร้อยละ 89 และ 97 ตามลำดับ และมีค่าคงที่ในการกำจัดเท่ากับ 0.0918 และ 0.1432 min^{-1} ตามลำดับ คิดเป็นค่าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 56 ดังรูปที่ 7 และตารางที่ 7



รูปที่ 7 ผลของการเติม t-butanol ต่อการกำจัดสารโพธิ์โนฟอสด้วยกระบวนการ UV และ VUV

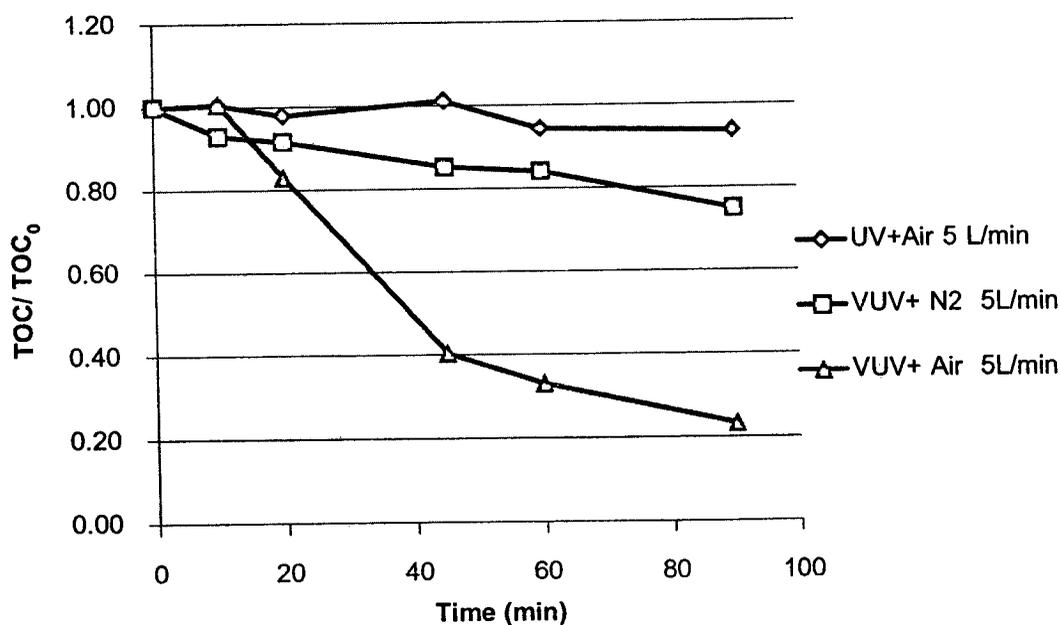
($C_0 = 8.69 \pm 0.22 \text{ ppm}$, t-BuOH = 5 mM และ pH 7)

ตารางที่ 7 ค่า 1^{st} order removal rate constant ของการกำจัดสารโพธิ์โนฟอสด้วยกระบวนการ UV และ VUV ที่ในน้ำที่มีการเติม t-butanol

| Process | 1^{st} order removal rate constant (min^{-1}) | R^2 |
|------------|---|--------|
| UV | 0.0428 | 0.9929 |
| UV+t-BuOH | 0.0350 | 0.9834 |
| VUV | 0.1432 | 0.9993 |
| VUV+t-BuOH | 0.0918 | 0.9992 |

8) การกลายเป็นแร่ธาตุของโพรพีโนฟอสด้วยกระบวนการ VUV และ UV

กระบวนการกลายเป็นแร่ธาตุ (mineralization) ของสารโพรพีโนฟอส (วัดโดยค่า Total organic carbon, TOC) ดังรูปที่ 8 กระบวนการ UV มีประสิทธิภาพในการกำจัด TOC ที่ต่ำมากเพียงแค่ร้อยละ 7 เท่านั้น แต่สำหรับกระบวนการกลายเป็นแร่ธาตุของสารโพรพีโนฟอสโดยการ VUV มีประสิทธิภาพที่สูงกว่าอย่างมาก ซึ่งกระบวนการ VUV นั้น ชนิดของการเติมอากาศจะส่งผลกระทบต่อ การกลายเป็นแร่ธาตุเป็นอย่างมากโดยเฉพาะออกซิเจนละลายน้ำซึ่งเป็นตัวกลางที่มีความสำคัญต่อกระบวนการ กลายเป็นแร่ธาตุซึ่งจากการทดลองกระบวนการ VUV ที่มีการเติมอากาศระหว่างการทดลองจะให้ประสิทธิภาพการกำจัด TOC เท่ากับร้อยละ 76.79 แต่กระบวนการที่มีการเติมไนโตรเจนระหว่างการทดลองโดยมีการใส่อากาศด้วยไนโตรเจนก่อนการทดลองมีประสิทธิภาพการกำจัด TOC ลดลงเหลือเพียงแค่ร้อยละ 15.79 เท่านั้น



รูปที่ 8 การลดลงของ TOC ในการย่อยสลายโพรพีโนฟอสด้วยกระบวนการ UV และ VUV (TOC = 4.46 ± 0.41 ppm)